

O rodu *Utricularia*, sekce *Utricularia*

Přátelství - spávek páně Radek Kastner

[25.06.2009]

Aktualizováno [28.06.2009]

O: Touto

sekcí - vstupujeme do zóny, která se sá - láně plně teror do srdce - zeslábí 1/2ch botaniků a páně - rodová dc. Tihle podvyživené lidé jsou tami, kdo se vrací - ze svých cest do páně - rody sá detailně mi seznamy všech ostatních spatřených masožravých rostlin, ale co se týká bublinatek, jejichž drmol - něco o tom, že viděli nějaké "žluté" kvetoucí - vodní - bublinatky." Bah! Á - káim, že by to zvládlí lidé!

"Žluté" kvetoucí - vodní - bublinatky"

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia Sekce
Utricularia

Druhy

Výskyt

Habit1

U. aurea

Asie, Austrálie

SA

U. australis

Střední svět, Austrálie, Nové Zéland

SA

U. benjaminiana

Afrika, Madagaskar, střední a J Amerika

SA/AA

U. biovularioides

Brazílie

SA

U. breonii

StA™. a Z Evropa, Asie

SA/AA

U. breviscapa

Antily,jiA¾nA- Amerika

SA

U. chiakiana

Venezuela

SA/AA

U. cymbantha

tropickA; a J Afrika, Madagaskar

SA

U. dimorphantha

Japonsko

SA

U. floridana

USA

AA

U. foliosa

Afrika, Madagaskar, Ameriky

SA

U. geminiscapa

Kanada, USA

SA/AA

U. gibba

CelosvÄ›tovÄ½ vÄ½skyt!

SA/AA

U. hydrocarpa

Mexiko, stÄ™. a J Amerika

SA

U. incisa

Kuba

SA

U. inflata

USA

SA

U. inflexa

Afrika, Madagaskar, Indie

SA

U. intermedia

S Amerika, Evropa, Asie

AA

U. macrorhiza

V Asie, S Amerika

SA

U. minor

S Amerika, Asie, Evropa

AA

U. muelleri

AustrÁlie, NovÁ Guinea

SA

U. naviculata

Venezuela, BrazÁlie

SA

U. ochroleuca

S Amerika, Asie, Evropa

AA

U. olivacea

Ameriky

SA

U. perversa

Mexiko

SA

U. platensis

J Amerika

SA

U. poconensis

BrazÃ-lie, BolÃ-vie, Argentina

SA

U. punctata

Asie

SA

U. radiata

Kanada, USA

SA

U. raynalii

tropickã; Afrika

SA

U. reflexa

Afrika, Madagaskar

SA

U. stellaris

Afrika, Madagaskar, Asie, Austrálie

SA

U. striata

USA

AA

U. stygia

Evropa, S Amerika

AA

U. vulgaris

Evropa, S Afrika, Asie

SA

U. warmingii

Venezuela, Brazílie, Bolívie

SA

1SA=plovoucí- vodní; AA=příměsí vodní.

Sekce Utricularia je relativně přirozenou skupinou a její druhy sdělejí mnoho společných znaků, zvláště potom co se týká formy jejich měcháčů. Mnoho těchto druhů se vyskytuje v měrném nebo dokonce polárním pásmu a jedině sekce z celého rodu, která obsahuje také mnohstavé zástupce z chladnějších klimatických podmínek. Tyto druhy obvykle přejí chladnější formy formování hustých pupenů, která se nazývají turiony.

Někdy se zmiňuje o větech druhů, která se vyskytují v USA a která jim přídají několik dalších, abych uspokojil své tenisté nepocházející z USA a jejich pronásledováním dužím.

Utricularia australis â€“ tã™i zã™ druhã™ sekce *Utricularia* jsou velkã™, vznã™jã™ejã™-cã™- se vodnã™- druhy, kterã™ se podobajã™- jeden druhã™mu. Vã™sledkem je, Å™e jsou Å™asto zamã™ovã™jny jeden za druhã™. Jsou to *U. australis*, *U. vulgaris* a *U. macrorhiza*. Obvykle je nejlepã™-m zpã™sobem, jak je od sebe odliã™it, oblast jejich vã™skytu. *Utricularia australis* se vyskytuje vã™ obrovskã™ch oblastech vã™etnã™ vã™tã™iny Evropy, Asie, Afriky, Austrã™lie a New Zealand. Wow! Odliã™enã™- tohoto druhu od *U. vulgaris* nenã™- Å™oplnã™ triviã™lnã™- a vã™ tomto vã™s prostã™ jen pro vã™-ce detailã™ odkã™ã™u na Taylorovu monografii.

Utricularia dimorphantha â€“ vysoce ohroã™enã™ druh, kdysi se vyskytoval po celã™m Japonsku, ale nynã™- ho lze nalã™it jen na nã™kolika mã™jlo lokalitã™ch. Je celkem pravdã™podobnã™, Å™e vyhyne a zã™stane zachovã™na pouze vã™ botanickã™ch sbã™rkã™ch a na nã™kolika mã™jlo vysoce dohlã™enã™ch lokacã™ch. Stejnã™ jako *U. geminiscapa* vytvã™ã™- podvodnã™- kleistogamickã™ kvã™ty.

Utricularia floridana - endemit USA je jednã™-m zã™ mã™jla druhã™ masoã™ravã™ch rostlin vã™ USA, kterã™ jsem nikdy nevidã™l na vlastnã™- oã™i a pã™itom jakã™ je to nã™dhera! Mã™j obrovskã™ listy dvou forem â€“ buã™ vypadajã™- jako liã™ã™- ocas â€“ jako olistã™nã™ vã™honek, nebo mã™chã™ã™kovã™ vã™tve. Jednou jsou tuto rostlinu mohl vidã™t na cestã™ do pã™ã™-rodnã™- rezervace na Floridã™. Zdejã™- sprã™vce mne vã™ legraci vyzã™val, abych se brouzдал jezã™rkem a zkoumal rostliny, ale byl jsem na bã™ehu udrã™en tã™emi aligã™tory, dvã™ma jedovatã™mi ploskolebci vodnã™mi a dvã™ma neã™kodnã™mi, ale pã™esto pã™idrã™ã™mi vodnã™mi hady.

Utricularia foliosa â€“ cokoliv tato rostlina ã™inã™-, ã™inã™- jã™- dobã™me, protoã™e mã™j velkou oblast vã™skytu pã™es americkã™ kontinenty a Afriku. Druh je snadno identifikovatelnã™, protoã™eã™ jeho velkã™ stolony zploã™tã™ã™ a pokrytã™ nechutnou rosolovitou hmotou. Semenã™k vypadã™ jako malã™ hrozen a pluje po vodnã™- hladinã™. Tato rostlina mã™ã™e bã™t nesmã™rnã™ velkã™ a dominuje tak nã™drã™ã™-m, kterã™ nazã™ã™ã™ svã™m domovem.

Utricularia foliosa

Foto Galleria Carnivoraã™Barry Rice

Utricularia geminiscapa â€“ zajã™-mã™ã™ druh vyskytujã™-cã™- se na SV USA a pã™ilehlã™ch oblastech Kanady. Tento druh mã™ã™e bã™t velmi nesnadno odliã™itelnã™ od *U. macrorhiza*, pokud zrovna nekvete. Nemohu souhlasit sã™ Taylorem, Å™e je moã™no pro odliã™enã™- pouã™ã™t dã™lku koncovã™ch listã™ â€“ nejdã™vã™ryhodnã™jã™- jsou nã™sledujã™-cã™- znaky: nevã™raznã™ dvojtvarost vã™honã™, turiony kratã™- neã™ 1cm, hã™ã™kovitã™ tvar na konci rã™stovã™ho vrcholu a samozã™ejmã™ vzhled mikroskopickã™ch ã™tyã™klannã™ch ã™ã™ã™z (kterã™ vã™dy zkoumã™m, pokud nejsou kã™ dispozici kvã™ty). Samozã™ejmã™, Å™e pokud kvete, je moã™no rostlinu rozliã™it okamã™ã™itã™. Opravdovã™m dã™rkem je, kdyã™ spatã™ã™-te drobnã™, malã™, kleistogamickã™ podvodnã™- kvã™ty, Å™asto vytvã™ã™enã™ u bã™je bã™ã™nã™ho kvã™tenstvã™. Toto chovã™nã™- je pã™vodcem jmã™na tohoto druhu.

Utricularia geminiscapa - rostlina (vlevo), kleistogamická 1/2 květ

Hřivkovitá 1/2 hony (vlevo), dimorfismus (vpravo)

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia gibba "tento druh má jednu z nejrozšířenějších oblastí v 1/2 skytu mezi vřivkami bublinatky. Jak lze předpokládat u druhu s takovými v 1/2 skytem, existuje mnoho forem, která byla dříve samostatná jména, ale všechny takovéto rostliny by měly být sloučeny pod jeden velký druh, vysoce variabilní druh. To by bylo opravdu moudré vzhledem k tomu, že se vyskytuje i mnoho předchodných jedinců u všech tak zvaných "druhů", jakými jsou například "U. biflora" nebo "U.

exoleta". Pokud

v USA hledáte bublinatku, která má horní korunní pysk, která je vřivka - ne 3/4

spodní korunní pysk, měli byste si uvědomit jen několik málo

druhů, jedním z nich je i Utricularia gibba. Zřetelně

pohledu je to obvykle velmi malá rostlina s několika stolony a mnohými

listy se dvěma řadami. Existují však také vřivky - exempláře a ty mohou vypadat

také jako U. striata. Pro bližší informace o jejím stavu - si přečtěte její stránku. (my general article o

Utricularia gibba

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia inflata "tento druh opravdu nádherně plováky, které udržují květenství nad vodou. Často bývá zaměňována s U. radiata, ale oba druhy jsou velmi snadno odlišitelné, jak u U. radiata popisují. Tato rostlina roste jakémkoliv typu struh a jezerek, které ostatní druhy neobsazují. Je všeobecně známo, že je tato rostlina považována za invazivní plevel ve státě Washington, kde někdo tuto rostlinu vysadil.

V tomto státě způsobuje takové problémy, že by měla být vyhlášena jako škůdcem.

Také populace v New Yorku jsou pravděpodobně nepůvodní. To všechno je fakt

zájímavé, když si uvědomíme, že tento druh je jedním z mála endemických

druhů USA!

Utricularia inflata

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia intermedia "tato předimorfní vodní bublinatka mne velmi

zájímá. Dříve byla vysoce dimorfní (dvoutvářím) řalahouť. Některé z nich

jsouolisté a plují ve vodě nebo hned pod vodní hladinou, zatímco jiné jsou

pokrytá máchovátky a skrývají se v bahně. Máte bít složitě odlišit tuto rostlinu od dalších druhů, ale následující znaky by mohly být nápomocny při její identifikaci a rozlišení od jiných dimorfických druhů. Zprvu se ujistěte, zda mají listy laterální setule (štítky) na okrajích listů. Tyto štítky by měly být usazeny přímo na okrajích nebo na většinu drobných zoubků, které jsou kratší než vlastní štítky. Měli byste nalézt kolem 5-12 (20) těchto malých štítků. Při bližším pohledu by měly být tupé, ale tento znak vyžaduje určitou praxi a mikroskop. Podívejte se na máchováčce - poznámky u *U. ochroleuca* a *U. stygia*. Pokud máte mikroskop, prověřte ramenní kláněch
 3/4 až v máchováčcech a ujistěte se, že se odchylují pouze o 0-30°.

Utricularia intermedia

Foto *Galleria Carnivora* © Barry Rice

Utricularia macrorhiza "toto je severoamerický spávek do triumvirátu obrovských vodních druhů, které zahrnuje také *U. vulgaris* a *U. australis*. Pokud zkoumáte jezero, mokřad nebo bažinu v USA

(vyjma jihovýchodní oblasti) a naleznete velké, plovoucí vodní druh, je velmi pravděpodobně, že se jedná o toto monstrum. Strávil jsem neskutečně mnoho dnů a večerů, mnoho dnů nad herbářovými polovkami studováním těchto rostlin a jsem okouzlen jeho mnoha formami. Obzvláště měím rád barevnou variabilitu a velikost - rozsah máchováček: některé rostliny mají pouze několik málo velmi velkých máchováček, jiné rostliny nesou celou jejich velikost - úkřilou. Tak jako tak, všechny máchovétky se zdají být funkční - bít funkční.

Utricularia macrorhiza

Foto *Galleria Carnivora* © Barry Rice

Mnoho lidí zaměňuje tento

druh s *U. minor*, což je pochopitelné, protože tato rostlina má bít velmi malá (zvláště potom ve špatných podmínkách). Pokud nekvetou, mohou být vředy tyto druhy od sebe odlišeny vzhledem k tomu, že listy *U. minor* nenesou nikdy štítky na svá okrajích. Alespoň 40% se po nich podívejte. Tento druh je odlišný od *U.*

vulgaris. Posledně jmenovaně

druh se v USA nevyskytuje; v oblasti vředy, kde se tyto druhy pěstují (Sibiř) si udržují tyto druhy stále své odlišnosti. Například *U.*

macrorhiza má štítky nahoru

zahnutou ostruhu, zatímco ostruha u *U. vulgaris* je přímo má (poblíž svého konce) a tupá. Jména *U. vulgaris* var. *americana* nebo *U. vulgaris* var. *macrorhiza* jsou pouze zastaralé označení.

Utricularia macrorhiza

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia minor "toto je roztomilý malý druh se slabě až silně dimorfními větvičkami. Listy mohou být ploché nebo nitkovité. Co je opravdu původně známa? listy nemají žádné trny na okraji. Malé květy se svými drobnými (nebo těmi špičatými) ostruhami jsou také nezářitelné. Tento druh se obvykle vyskytuje v bahních, na živiny relativně bohatých močálských, které jsou schopny vyhnat ostatní bublinatky.

Utricularia minor

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia ochroleuca "tento druh je pravděpodobně hybridního původu, kříženec U. minor — intermedia. Jak byste předpokládali, je to přechodný druh mezi oběma mateřskými druhy. Listy nejsou tak striktně dvouvaré, jako ty u U. intermedia, ale zase daleko

včetně u druhů z rodu. Listy mají pouze několik trnek (možná 4-7) na každém koncovém segmentu. Trny jsou na drobných zubech, které jsou přibližně tak dlouhé jako trny samotné. Zuby a samotný konec listového segmentu je zašpičatělý, ostrý a podobně listovým špičkám u U. minor. Ostruha U. ochroleuca je přibližně poloviční, je dle

spodního korunního pysku, zatímco u U. intermedia je přibližně tak dlouhá jako spodní pysk. Účetní klaně se odchyľují o 30-45° (dlouhých pár) a 90-160° (krátkých pár). Podívejte se na další - má poznámky u U. stygia.

Utricularia ochroleuca

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia olivacea "mezi obrovskými druhy na této straně má malý U. olivacea dozajista poněkud mimo měsu. Dokonce i U. gibba tento drobný druh převládá. Tento druh nemá skutečné listové segmenty "pouze stonky nesoucí měščíky. Květy jsou drobné, i když rozhodně ne nejmenší - v celém světě kvetoucích rostlin (jak se často tvrdí). Zajímavé je, že se kališní laloky (které jsou na zářátku jen márně zvláňané) stávají hluboce těsně sátem, jak dozrávají - semena. Jak podivné!

Utricularia olivacea

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Přestože tohoto druhu je pátá kvapivá složitá. Očekával jsem, že to bude další plevel, vzhledem k tomu když jsem viděl, jak se jí - dať - společně s U.

gibba, ale má j první pokus vyřadit

mrtvými rostlinami během několika dnů! Podruhé, když jsem je přestoval,

jsem je zkoušel společně s vitálními koloniemi U. gibba, jako jakámsi tlumičem žně. Rostliny

pochcely, ale tentokrát až po několika dnech. Nyní jsem pátý přestože -

společně, ale pouze díky použití listového odpadu z orobince, stejně jako u

páté vodních druhů.

Utricularia radiata "toto jeden z mnoha druhů této sekce, která má parádně plováky na

květenstvích. Je menší než U. inflata, ale to není důležitý znak, který by se mohl

použít pro jejich odlišení. Znak, který je důležitý odlišuje, je tvar ramen

plováka (u U. radiata, je vícovitý, zatímco U. inflata se zužuje na

obou koncích). Rozvětvené

listy je také významná odlišení. Z každého uzlu se vytvářejí dvě listy

vše a to jak se děle - tato ramena, je důležitá " u U.

radiata jsou převážně děle

rozvojené, s tím, že sekundární listový segment je kratší než segment

primární. Listy U. inflata jsou více máti zpeřené a sekundární listový segment je delší, než

minimální jeden z primárních segmentů.

Utricularia radiata

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia striata "Tento endemit USA má poněkud složitou historii. Dlouho nás identifikovalo

mnoho lidí - tuto rostlinu jako "U. fibrosa", ale z důvodů, která Taylor detailně

popsal, je toto jméno chybné. Exempláře "Utricularia fibrosa" jsou obvykle buď tento druh nebo je

společně podobné U. gibba. Jen tak mimochodem nejlepší z přímým, jak tento druh odlišit od posledně

jmenovaného je, že U. striata má dimorfní - lahouny. Má také sklony buď celkově v - a v -ce vitální,

ovšem to vyžaduje pro odlišení - u některých zkušenost.

Utricularia striata

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia stygia "tento p[ro]st[řed]ev[ím] evropsk[ý] druh m[á] v[š]e v[š]e severn[í] Americe jen p[ro]st[řed]ev[ím] lokalit v[š]e v[š]e v[š]e. Tento druh byl odd[ě]len od *U. ochroleuca* hlavn[ě] na z[á]klad[ě] t[vo]r[by] klan[ů]ch t[vo]r[by] v[š]e v[š]e v[š]e. Konkr[é]tn[ě] ramena t[vo]r[by] klan[ů]ch t[vo]r[by] u *U. stygia* sv[ě]t[lo] 20-45° (u dlouh[é]ho p[ro]st[řed]ev[ím]u) a 40-80° (u kr[á]tk[é]ho p[ro]st[řed]ev[ím]u). Tyto odli[š]nosti mohou m[á]t['] zna[č]n[é] v[š]e v[š]e v[š]e. Ale m[á]j[í] smysl v[š]e severn[í] Americe? Nejsm[ím] si jist[ý]. Ale pokud budeme postupovat p[ro]st[řed]ev[ím] podle t[vo]r[by] k[rit]eri[í], zd[á] se, že n[á]m[ě]n[á] lokalit[ě] "*U. ochroleuca*", kter[á] jsem studoval v[š]e Kalifornii, jsou vlastn[ě] lokalitami *U. stygia*! D[ě]l[ím] p[ro]st[řed]ev[ím] sm[ě]l[ím] o nich jako o v[š]e sledc[ů]ch odli[š]n[é]ho hybridiza[ce]n[í]ho d[ě]l[ím] je, proto[že] oba druhy jsou pravd[ě]podobn[ě] hybridn[í]ho p[ro]st[řed]ev[ím] (k[on]t[ra]st[em] t[vo]r[by] enci).

Utricularia stygia, It[á]lie (vlevo), "*Utricularia stygia*", Kalifornie (uprost[řed] a vpravo)

"*Utricularia stygia*", Kalifornie

Foto Galleria Carnivora © Barry Rice

Utricularia vulgaris "vzhledem k[on]t[ra]st[em] tomu, že jsem za[č]al tento seznam zm[ě]nkou o *U. australis*, je celkem p[ro]st[řed]ev[ím] hodn[ě]n[ím], že ho uzav[í]r[ám] velmi podobnou *U. vulgaris*. Tento velk[ý] druh se vyskytuje v[š]e Evrop[ě], severn[í] Africe a oblastech m[á]rn[é]ho p[ro]st[řed]ev[ím]u v[š]e Asii. V[š]e USA je t[vo]r[by] sb[ě]r[ím]na *U. macrorhiza*, kter[á] je nespr[á]vn[ě] identifikov[á]na jako *U. vulgaris*; *Utricularia vulgaris* se v[š]e severn[í] Americe nevyskytuje.

Page

citations: Rice, B.A. 1994b, 2005c, 2006a; Schlosser, E. 2003; Taylor, P. 1989; Thor, G. 1988; personal observations.

Revised: December 2008

© Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner